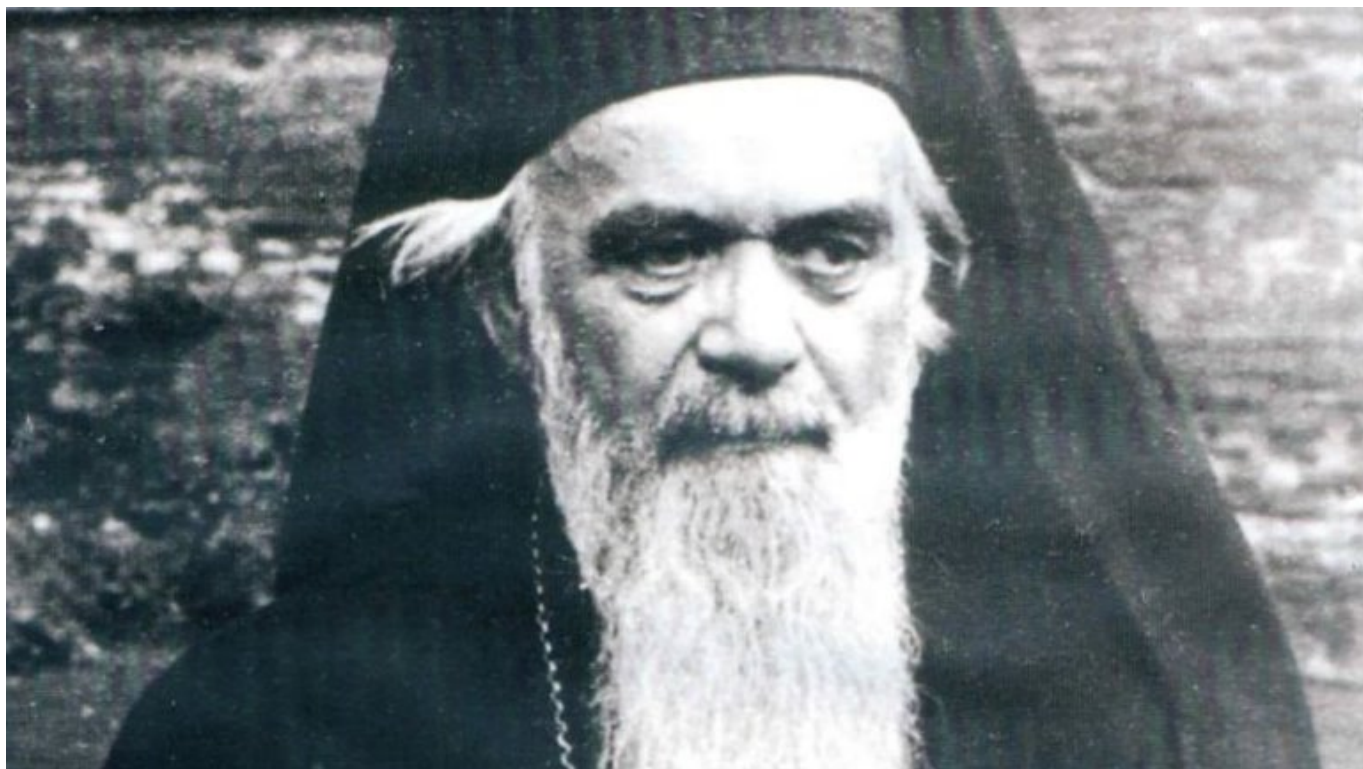

Στον άνθρωπο που δεν βλέπει καθαρά τον εαυτό του: Για τα πάθη

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Οι άλλοι σου λένε ότι έχεις ένα απαίσιο πάθος , αλλά εσύ δεν τους πιστεύεις. Γιατί δεν τους πιστεύεις; Δεν ξέρεις ότι τη δυσμορφία του προσώπου μας την προσέχουν οι άλλοι πάντα πριν από εμάς; Το μάτι τα βλέπει όλα εκτός από τον εαυτό του. Οι άλλοι βλέπουν το πρόσωπό μας και χωρίς καθρέπτη, ενώ εμείς μόνο με καθρέπτη.

Για την ψυχή μας καθρέπτης είναι ο Χριστός. Κοίταξε τον Χριστό- παρατήρησε για πολύ καιρό Αυτόν στον καθρέπτη της ψυχής σου- σκέψου θα έκανε Εκείνος αυτό που κρυφά κάνεις εσύ; Οπωσδήποτε όχι. Ο καθρέπτης λοιπόν , θα σου έδινε αρνητική απάντηση και αυτό σημαίνει δυσμορφία της ψυχής.

Ο άνθρωπος που πίνει όταν είναι μεθυσμένος βεβαιώνει όλο τον κόσμο ότι είναι νηφάλιος και ξέρει τί λέει. Ο αυτάρεσκος ούτε καν έχει συνείδηση ότι είναι τέτοιος. Και προσβάλλεται όταν κάποιος του λέει «μην κομπάζεις».

Ήταν κάποτε ένας τέτοιος φίλαυτος, τον οποίο όλοι απέφευγαν διότι κανείς δεν ήθελε να μιλήσει μαζί του σοβαρά, αφού διαρκώς κόμπαζε. Για να συνετιστεί , προσπαθώντας όμως να μην τον προσβάλει ένας από τους ποιητές μας, ο Λ. Νενάντοβιτς, του λέει: «Εάν εγώ έλεγα αυτά που λες με το δίκιο του ο κόσμος θα με αποκαλούσε ψεύτη». Δεν ειπώθηκε μάταια ότι τα πάθη είναι τυφλά. Είναι στην πραγματικότητα τυφλές δυνάμεις που τραβούν τον άνθρωπο στην πτώση.

Δείτε και αναγνωρίστε τα πάθη σας, λένε οι ηθικιστές. Αλλά είναι αρκετό αυτό; Εάν ο άνθρωπος δεν φοβηθεί και δεν σιχαθεί τα πάθη του έτσι όπως φοβάται και σιχαίνεται κάποιες σωματικές ασθένειες, πράγματι δεν μπορεί να θεραπευτεί. Ας σκεφθεί ο καθένας μας τα πάθη ως σωματική αρρώστια. Αυτό είναι αποφασιστικής σημασίας. Ας σκεφθούμε για παράδειγμα τη φιλοδοξία ως πνευμονία, την πορνεία ως καρκίνο, τη φιλαργυρία ως φυματίωση, την εξάρτηση ως χολέρα, τη μέθη ως τύφο, τη λαιμαργία ως ερυθρά, την προκατάληψη ως ηλίαση, την αυταρέσκεια ως

μούδιασμα από τέτανο.

Τότε ο άνθρωπος μπορεί να κραυγάσει όπως ο προφήτης Ησαΐας: «ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστιν ἓν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθῆναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους.» (Ησ . 1,6) ἢ ὅπως ο μετανοημένος ἀπόστολος: «Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;» (Ρωμ. 7, 24) .

«Τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.» (Ματθ. 8, 17) . Κοίταξε και συ προς Αυτόν σαν σε καθρέπτη, για να μπορείς να δεις τις πληγές σου, άγγιξε Τον σαν ζωοδόχο μαγνήτη για να σε θεραπεύσει, προσκύνησέ Τον ως Θεό για να σου αποκαλύψει τα αιώνια μυστήρια.

Πηγή: «ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

Δεν φτάνει μόνο η πίστη...

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β΄»

Εκδόσεις «εν πλώ» σελ. 224-225